

Ali Türkmen 2

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

4.3.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ben ölürsem

Ben ölürsem sakın arkamdan gelme sevdiğim
Susuz kalır toprağım.
Hiç bir güzel kokulu güllere can vermez toprak.

ben ölürsem sakın arkamdan gelme sevdiğim.
sevgiler sahte sevişmeler yalan olur.
hiç kimse bilmez saf sevgileri,
nerde olursa olsun,unutulur sevgi.

Ben ölürsem sakın arkamdan gelme sevdiğim
bu yeryüzü taşıyamaz sevgimizi aynı toprakta.
kıyamet kopar herşey unutulur.
yazılmış sevgili mektupları kül olur,
ve gülüşler bozulur.

ben ölürsem sakın arkamdan gelme sevdiğim
birbirimizi emanet ettiğimiz gökyüzü hüsrana boğar bu yerküreyi,
ve oğlumuz güneş,kızımız ay ölür..

ben ölürsem sakın arkamdan gelme sevdiğim.
sana emanet edebileceğim anam öksüz kalır.

ben ölürsem sakın arkamdan gelme sevdiğim.
Yoksa tek günahın olurum

Ali Türkmen 2

Bir insanın babası hayatta oldu mu ne değişir

Ben yaşadığımı kadarını söyleyeyim.

Eęer benim babam yaşasaydı çaresizliğim ve hayata güvensizliğim olmazdı.Hayatı bir yerinden yakalamak için çocukluğumdan başlamazdım.Herkesin (gözlemlediklerimden yola çıktım.) güzelce yaşadığı o güzel çocukluğu,ben hastanenin kuytu ve karanlık kimsenin göremediğı köşelerinde idam etmezdim.

Mesela ağlamak için sevdiğim insanlardan uzak kalmaya çalışmazdım, ya da ağlama sebeplerim babasızlık olmazdı.Eęer benim babam yaşasaydı,hayata bakış açım daha geniş olurdu, şimdi ise onun yokluğunu kabullenemeyip hala düz bakış açısında aramak olmazdı.

Biraz daha açalım konuları.

Soru sormamız gerekirse;

"Biraz kader,fazla acizlik" mi ye cevabınız ne olurdu?

Yokluğunun başlangıcı tam Beş yıl olmuştu.Daha řu dedikleri ergenlik dönemlerindeydi.İçimde mahkum olan çocukluğumu tel örgüler ardına sığındırıp mutluluğa hasret bırakmaktan başka bir şey yapmamışım.Bilirsiniz o dönemleri hepimiz yaşadık.

Herkes sinirli biraz masumdu hayata.Tek dertleri biraz fazla jöle,daha çok özendi saçlarına.Yüzde oluşmuş sivilcelere duyulan öfkeleri saymasak tabi.

Benim ise tek derdim doktorların iki dudak arasından nefes yardımıyla dışarı çıkacak duygusu belirsiz kelimeler topluluğundan oluşuyordu.

İnsan için çok ama hayat için az bir dönem içinde yok olup gitmişti gençliğim,tabirinizle çocukluğum.Herkesin bir sınıf geçme derdi ve yazın neler yapabilecekleri vardı.

Benim tek derdim;

Okulun kapanması babamla daha çok vakit geçirmektir.Ne okul önemliydi benim için o an,

ne de yaza eşlik edecek güzellikleri.

Süreç acı vericiydi.Ne yazını görebildim güzellikle ne de umursamadığım şeyler engelledi beni.

Yılın ikinci ayının ortalarına yakındı.O gün daha bir soğuktu hava.O zamana kadar havanın nasıl olduğunu bile fark etmiyordum.Dedim ya süreç acı vericiydi ve o acılarla kavru lan ruhuma sahip beden hissizdi.

Bitmişti her şey!

Cümle kurulmuştu.Sadece yüklem den oluşan tek bir cümle.

"OLDU"

Büyük cümledir aslında bu.Bir çok şeyi anlatır tek kalemde.Umut ettiğin her şeyi yıkar o an ümitlerin.

Hüzün,

Hayata tutunma çabası,

Yaşamak..

Ve çocukluk..

Zordu çocukluğum.Gösteriş meraklısı oldum babamı kaybettikten sonra.

En büyük acımı süsledim tebessümlerle.Oyun oynamayı sevdim.Acıyı yaşıyan bir ben değildim kabul ediyorum ama acımı bir göstersem herkesi yıkan ben olabilirdim.

Sevilendim her zaman. Ailemi her zaman çok sevdim,bağılıydım.Kilometreleri göz ardı edip aileme yakışır biri olmak için kendimi bozmaktan hep alıkoydum.

Çünkü en küçükleri,en fırlaması,olgunu (onların gözünde) ve sayamadığım bir çok şey. Noktası bitmeyecek kadar çok yazabileceklerim.

Babam olsaydı eğer daha farklı olurdu.

Babam olsaydı eğer bugün derslerimi,çalışmak için zorunda olduğum için aksatmazdım.

Babamın sesi olsaydı eğer telefonun diğer ucunda ders aralarını onsuz geçirmezdim.

Çalışmak zorunda olan insanların bir konuyu anlamamış gibi tekrar tekrar sormalarına sakın kızmayın.

Anlamadığı için değildir sürekli sorması,artık hayata güvenini kaybettiği için emin olamamasındandır.

Hemen aklına çok sevdiği babasının sözleri gelir aklına,yutkunamaz gözleri yaşlanır.

Neden Biliyor musunuz?

Baba der ki;

-Sen oku arkandayım sonuna kadar..

-E baba hayatı öğrenmem lazım bir yandan çalışayım.

-Okulunu bitir de ben ölmeden,bir de askere yollarım seni,gelince işini kurar bir de düğün yaptık mı tamamdır.

-Sen şimdi torunda istersin.

-isterim tabi ama onu göremem artık,ama evvela okul aman aksatma, derslerini kaçıрма.

vs vs bir çok şey.

Hep inceledim. Geç kalmaması için çocuk okula.Baba kalkar oğlunu uyandırır.Anne beş kuruş veriyorsa baba hep on kuruş verir ve sessizce annene söyle sakın der.

PEKİ NEREDE BABA,
SÖZLERE NE OLDU.

İşte o yüzden hep sorgulamalar bir den fazla olur.Bir insanın babası hayatta oldu mu her şey farklı olur.

Baba hayatta olduğu zaman her insanda olan sorumluluk hep biraz ikinci planda tutulur.

Değerli dostlar yaşadığım için çok rahat bir şekilde anlattım.Bugün okul durumumu soracak olursanız,biraz geç kalsam da iyi.Acım her gece uykumda sönüyor yeni bir günde yine başlıyor.

DEĞER BİLMEDİĞİNİZDEN DEĞİL

AMA

VARLIKLARINI GÖZARDI ETMEYİN.

Ali Türkmen 2

Gitme

Gitme..

Uyku ayırır bizi geceden,çünkü biz geceyiz..

Bütün Sevgilileri buluştururuz birbirimize olan sadakatimizden.

Rüyalar derin olur alışır gidersin,gitme.

Gitme..

gecenin koynunda ayrılık uyudu,güneş uğramaz karanlığa bilmez misin.

Hangi uçurumdan gündüz intihar haberi geldi geride kalan sevgiliden.

Ay sabaha yakındı,ya da güneş batımıydı.

Gitme..

Gidersen bütün günahları üstüme giydirirsin.

Mesela ellerim ellerine dokunamaması, burnum cennet kokunu içime çekememesi ve gözlerim kirpiklerine idam olamaması.

Gitme günahlara hazır değilim, sevaplar varken..

Gitme...

Ali Türkmen 2

Her şey için teşekkürler Sevgili

Bu masalın başı neydi hatırlıyor musun,
Başı aslında bir tesadüf..sen;
En çıkmaz zamanda yolumu kaybettiğim o an'da
Bana yetişen elimden tutan ve hayata yenilmişliğimi bana unutturan
Karanlık baktığım dünyayı aydınlatan
Umutumu tekrar canlandıran sendin..
Uzaktaydın..!
Ama sanki bir ses bir nefes gibi yanımdaydın her an.
Sıcaklığını hissederdim.
Seni düşünmem yeterliydi
Sen, sen uyandırdın beni korkulu uykularımdan..
Hatırlar mısın?
Sabah senin sesinle uyanmak bile mutlu ediyordu beni.
Hani aşkım derdin....!
İçinden bir şeyler koparcasına.
Unutulmaz ki!
Benden hiç söz duymadan,
Sesimden, nefesimden, konuşmamdan anlardın beni..
Bilirim sakınırsın beni her şeyden.
Bundandır belki de çok üstüme düşmen..
Bilemiyorum.....
Doğruyu yanlış ayıramamıyorum.
Biz neredeyiz? kimlerleyiz?
Hayat neler aldı neler verdi.
Ah be sevdiğim!
Ben senin o deli dolu hallerini,
Benim için atan o kalbini özledim.
Özledim, özledim de kimseye söyleyemedim.
İmkansızları zorlayamadım..
pes ettim! ! ! !
Ben, ben seni içimde kazandım, içimde kaybettim.
Bugün oldu hala seviyorum seni..
Hala ilk günkü gibi değerlisin.
HERŞEY İÇİN TEŞEKKÜRLER SEVGİLİ...

Ali Türkmen

Ali Türkmen 2

Kimde bıraktın beni de, sensiz kaldım.

Onca yaşadıklarımın üstüne bir sana güvendiğimi söylemiştim.Sana yakıştırdığım Aşk o kadar güzelleştiriyordu ki gören kapılıp gidiyordu sana,bense sadece bana ait sanıyordum seni.Oysa söylediklerimin hepsini bir kenarda saklamışsın.Nasıl olsa güveniyor çok seviyor demişsin demek ki.Gel dediğinde gelenim git dediğinde gidenindim.

Ben alfabedeki bütün harfleri adından süzerek geçirenindim.Yürekten gelen gözyaşı sevgidir, aşkın acıttığının belirtisidir dediler,aldandım.Sana söyleyeceğim her cümlede daha çok sessiz kaldım.

Sustum.

Konuşamadım.

Sevdim.

Gittin.

Gitmek istemediğini defalarca dile getirdin,ama giderken bir hoşça kalı çok gördün.Bir ayrılıkta saatlerce göz yaşınla mahkum ettin o güzel yüzünü,sonra sabahlara dek bir gülümsemeni esirgedin benden.Uykunu izledim saatlerce, uyumayı,uyandığında tek yaptığın şey kendini saklamak oldu.

Hep bir cümle lafını bekledim,şahit olduğum o kadar şeyi unutmuşken bir sözünü bekledim hiç bir şey demedin.O kadar kalabalığın içinde yalnızlık çektiğini söyledin,ama yalnızlığında hep aklındakilerle kalabalıktaydın.Hakkını yemekte bana yakışmazdı.Sevdin tabi sevmedin diyemem.Ne zaman sevgiye aç kalsan sevdiğini hissettirdin çünkü biliyordun bir çok fazlasını alacağını.Ve sevmelere inandırmaya çalıştın,inandığımı sandığım an her kes gibi sende o yolu seçtin.

En kanayan yerimden bir yarada sen açtın,gittiğin kişilerden göründün bana.Onlara maskot ettin beni.

Sonraları yalnız kalıp bir tek ben olduğunu söyledin

Ben sendeydim de,ne olarak?

Neyin olarak?

Keşke biraz sevdiğim gibi sende sevseydin,en azından değer verdiğin en basit şeylere gösterdiğin gibi.Canımı canıma katıp hayatıma hiçe sayıp gelmiştim oysa sana.

Anladın,

İstemedin.

Söylesene şimdi sevgili;

Kimde bıraktın beni de, sensiz kaldım.

Ali Türkmen 2

Nasıl içinden geliyorsa

Nasıl içinden geliyorsa öyle kır kalbimi!
Nasılsa kıranda sensin,Düzelten de.
Boşver ne olacaksa olsun.
Takma o kadar beni.
Ha ölüyüm yanında ha diri ne fark ediyor ki.
Gömen de sensin, topraklar düşmüş çığın altından çıkaran da.
Boşver sevgilim! !
Yolumu da hazırlamışsın,yolluğumu da.
Ne getirdiysem sana hepsini geri koymuşsun,o yırtık bavula.
Giderken düşürürüm diye umut etmişsin, o yüzdendir yırtık bavullara koyduğun
sevgilerim, mutluluklarım.
Zaten ne zaman toparlaya bildim ki,sana gelirken de toparlamadan kucaklamıştım ne
düşürdüysem yollarda.
Belki beraber düzeltiriz diye ne mutlu koşmuştum kocaman umutlarla,Nasıl bir
heyecanın sarhoşluğunu yaşıyordum delice.
Sallana sallana hızlı adımlarla Sadece ufkumdaki senin ışığına koşuyordum.
Ne güzeldi seni delice sevmek, ne iyiydi seninle vakit geçirmek.
Hatırlasana neler fısıldıyordum baş başa iken,
Yerin kulağı olduğuna inandırmıştın beni,
Neler yazdım sana.
Nerelere Koydum varlığını bende.
Nelerden vazgeçtim uğrunda ve nelere göğüs gerdim..
Ahh Be sevdiğim..

Ali Türkmen 2